

MINISTERUL NU SE POATE SUBSTITUI INSTANTEI – Iata Decizia 364/2022, prin care CCR, sesizata de fosta judecatoare ICCJ Corina Jijiie, a stabilit ca retragerea titlului de doctor pentru nerespectarea standardelor de calitate sau etica profesionala e constitutională doar dacă vizează titlul de doctor ce n-a intrat in circuitul civil si n-a produs efecte juridice. Jijiie este acuzata ca si-a plagiat teza de doctorat obtinuta de la Academia SRI (Decizia)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 11.09.2022 13:43

Ministerul Educatiei nu se poate substitui instantei de judecata in cazul doctoratelor plagiate sau de proasta calitate, a stabilit Curtea Constitutionala a Romaniei in Decizia nr. 364/2022 (pronuntata la 8 iunie 2022 si motivata zilele trecute), prin care CCR a declarat neconstitucional art. 170 alin. (1) lit. b) din Legea educatiei nationale nr. 1/2011. **Mai pe romaneste: Ministerul Educatiei poate doar sa ceara instantei anulara unui titlu de doctor, ministerul neavand dreptul sa dispuna cu de la sine putere retragerea aceluia titlu.**

Situatia este asemanatoare cu cea a lucrarilor si colaboratorilor Securitatii: Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securitatii cere instantei constatarea calitatii de lucrator sau colaborator pentru o persoana, nu o declara CNSAS cu de la sine putere.

Pasajul din Legea educatiei atacat la CCR prevede in felul urmator:

„In cazul nerespectarii standardelor de calitate sau de etica profesionala, Ministerul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului, pe baza unor rapoarte externe de evaluare, intocmite, dupa caz, de CNATDCU, de CNCS, de Consiliul de etica si management universitar sau de Consiliul National de Etica a Cercetarii Stiintifice, Dezvoltarii Tehnologice si Inovarii, poate lua urmatoarele masuri, alternativ sau simultan: (...) retragerea titlului de doctor”.

Trebuie sa precizam ca Decizia CCR 364/2022 nu este una simpla (extrema), ci una interpretativa. Mai precis, Curtea Constitutionala a stabilit ca **textul de mai sus este constitutional doar in masura in care el se refera la retragerea titlului de doctor care nu a intrat in circuitul civil si nu a produs efecte juridice.**

Fosta judecătoare ICCJ, acuzată ca și-a plagiat doctoratul de la Academia SRI

Totul a început la 3 decembrie 2013, când **judecătoarea Corina Michaela Jijiie (foto)** – care de doi ani conducea **Sectia penala a Inaltei Curti de Casatie si Justitie** – a primit titlul de doctor din partea Academiei Nationale de Informatii „Mihai Viteazul” din cadrul Serviciului Roman de Informatii. Teza magistratului se intitulează „Prevenirea și combaterea criminalității în domeniul mediului inconjurator” și a fost coordonată de **generalul SPP Gheorghe Toma**.

La 15 septembrie 2015, magistrata a ieșit la pensie.

În 31 ianuarie 2019, la 28 de zile după ce fusese sesizată în acest sens, Comisia de Etică Universitară a Academiei SRI a confirmat suspiciunile de plagiat.

Totusi, a durat mai mult de doi ani până când ministrul Educației să emită un ordin prin care să-i retragă Corinei Jijiie. S-a întâmplat la 21 aprilie 2021, prin semnătura ministrului PNL al Educației Sorin Cîmpeanu.

În 17 septembrie 2021, judecătoarea pensionară a atacat ordinul la Curtea de Apel Ploiești, formându-se **dosarul nr. 658/42/2021**. În data de 8 februarie 2022, la al doilea termen, **judecătorul Marius Ghincea** a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la art.170 alin.(1) lit.b) din Legea educației naționale nr.1/2011, în baza căruia fusese emis ordinul de ministru privind retragerea titlului de doctor. Totusi, magistratul de la CA Ploiești a decis abia la termenul următor (în 22 martie) suspendarea judecării dosarului. După ce CCR s-a pronunțat, următorul termen a fost fixat pentru 11 octombrie 2022.

Prezentăm principalele pasaje din decizia CCR:

„5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că actele administrative care au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice nu mai pot fi revocate de autoritățile emitente, anularea acestora putând fi dedusă spre soluționare instanței judecătorești competente în termen de un an de la emitere, aceste prevederi constituind fundamentul principiului revocabilității actelor administrative, conform art.21 și 52 din Constituție. Se arată că principiul revocabilității actelor normative este un principiu de bază al regimului juridic al actelor administrative, având consacrare constituțională implicită; în acest sens, se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr.624 din 26 octombrie 2016. Revocarea este justificată de un interes public și este aplicabilă atât timp cât actele

unilaterale nelegale nu au intrat in circuitul civil si nu au produs niciun fel de efecte juridice, iar pentru dispunerea ei autoritatea emitenta trebuie sa tina seama de asteptarile, sperantele legitime ale beneficiarilor actelor.

6. Se arata ca titlul stiintific de „doctor” este un act administrativ individual, care, odata intrat in circuitul civil, produce efecte juridice, iar retragerea acestuia reprezinta, in realitate, o revocare a unui act administrativ emis anterior. In aceste conditii, retragerea titlului, reglementata de textul criticat, constituindu-se intr-o revocare a acestuia, reprezinta o incalcare a drepturilor subiective, garantate de lege, apartinand beneficiarului actului. Se incalca, astfel, principiul stabilitatii raporturilor juridice, se creeaza insecuritate in circuitul civil si se lasa la dispozitia autoritatii emitente existenta unor drepturi apartinand persoanei care a dobandit titlul stiintific de „doctor”.

7. Revocarea astfel realizata lasa loc unei marje discretionare, in conditiile in care textul nu permite identificarea situatiilor concrete in care se poate aplica masura retragerii titlului de „doctor”.

8. Se mai arata ca textul criticat nu este clar, precis, previzibil si coerent, ceea ce genereaza confuzie si incoerenta in aplicare. In acest sens, se mentioneaza ca legea stabileste trei acte care au ca rezultat pierderea titlului de „doctor”, si anume: „ordinul de retragere”, „dispozitia de retragere” si „hotararea judecatoreasca de anulare a diplomei”. Cele trei notiuni folosite au efecte diferite, contradictorii si creeaza confuzie in interpretare si aplicare. Cu privire la securitatea juridica, se invoca jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului si cea a Curtii Constitutionale.

9. Se releva faptul ca art.50 din Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotararea Guvernului nr.681/2011, prevede ca Ministerul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului poate lua masura retragerii titlului de „doctor”, in timp ce Ordinele ministrului educatiei nationale si cercetarii stiintifice nr.3482/2016 si nr.5229/2020 si art.69 din Codul antereferit prevad ca ministrul are obligatia de a lua o asemenea masura. Se considera ca lipsa de claritate, precizie si previzibilitate a textului criticat a condus la aparitia unei astfel de situatii, care reprezinta o deturnare a scopului legii de la vointa legiuitorului.

10. Se considera ca textul criticat nu asigura garantiile necesare impotriva arbitrarului, lasa loc aplicarii discretionare, genereaza incoerenta si confuzie privind limitele puterilor conferite si atributiile autoritatilor implicate in procedura retragerii titlului de „doctor”, pe baza unor pretinse aspecte de nelegalitate la emiterea acestuia. Lipsa de rigoare a sintagmei „in cazul nerespectarii standardelor de calitate sau de etica profesionala” rezulta din faptul ca aceste cazuri nu sunt identificate sau definite, in sine si temporal. Se ridica problema incalcarii principiului neretroactivitatii legii civile si a legalitatii procedurii folosite. Aplicarea unor norme care instituie anumite standarde de calitate pentru verificarea unei teze de doctorat intocmite sub imperiul altor dispozitii legale incalca art. 15 alin.(2) din Constitutie. Noua lege nu poate reglementa situatiile juridice definitiv formate si nici efectele pe care le-au produs inainte de intrarea sa in vigoare, acestea ramanand supuse actiunii legii vechi.

11. Se concluzioneaza ca prevederile legale sunt lipsite de rigoare si previzibilitate, impieteaza asupra aplicarii unitare a legii si aduc atingere securitatii juridice.

12. Curtea de Apel Ploiesti – Sectia de contencios administrativ si fiscal apreciaza ca exceptia de neconstitutionalitate este intemeiata in raport cu art.1 alin.(5) din Constitutie in masura in care se considera ca procedura de evaluare a respectarii standardelor de calitate sau de etica profesionala trebuia sa fie reglementa prin lege si in masura in care Ministerul Educatiei are facultatea, iar nu obligatia, de a lua masura retragerii titlului de „doctor” atunci cand constata nerespectarea standardelor de calitate sau de etica profesionala. Totodata, facandu-se referire la Decizia Curtii Constitutionale nr.624 din 26 octombrie 2016, paragraful 52, se arata ca textul criticat incalca principiul stabilitatii raporturilor juridice sub aspectul lipsei de claritate a conditiilor care atrag

retragerea titlului de „doctor”, intrucat procedura de verificare a respectarii standardelor de calitate sau de etica profesionala nu este reglementata prin lege, ci prin acte normative cu forta juridica inferioara acesteia, iar Ministerul Educatiei nu este obligat sa dispuna retragerea titlului, astfel ca aplicarea sanctiunii este circumstantiata sever de criteriile de oportunitate, fapt care ar putea conduce la aplicarea discretionara a legii.

13. Se mai subliniaza ca textul criticat este neconstititional in masura in care retragerea titlului de „doctor” are caracter sanctionator si este consecinta nerespectarii procedurilor sau a standardelor de calitate sau de etica profesionala.

14. Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, incheierea de sesizare a fost comunicata presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului, Guvernului si Avocatului Poporului, pentru a-si exprima punctele de vedere asupra exceptiei de neconstititionalitate ridicate. (...)

19. Examinand exceptia de neconstititionalitate, Curtea observa ca, potrivit art.169 alin.(2) din Legea nr.1/2011, in urma finalizarii studiilor universitare de doctorat stiintific, institutia organizatoare de studii universitare de doctorat confera diploma si titlul de doctor in stiinte. Art.168 alin.(7) prevede ca titlul de doctor se atribuie prin ordin al ministrului educatiei, cercetarii, tineretului si sportului, dupa validarea tezei de doctorat de catre Consiliul National de Atestare a Titlurilor, Diplomelor si Certificatelor Universitare (denumit in continuare CNATDCU). Diploma de doctor se confera dupa promovarea unui program de studii universitare de doctorat, certificand obtinerea si detinerea titlului de doctor [art.169 alin.(1) din Legea nr.1/2011]. Legea opereaza, asadar, cu doua notiuni distincte, respectiv „titlul de doctor” si „diploma de doctor”, pentru fiecare dintre acestea reglementand o procedura diferita de desfiintare.

20. Cu privire la desfiintarea titlului de doctor, textul de lege criticat prevede ca, in cazul nerespectarii standardelor de calitate sau de etica profesionala, Ministerul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului poate lua masura retragerii acestui titlu, iar acesta inceteaza sa mai produca efecte juridice din momentul comunicarii dispozitiei de retragere a acestuia [art.146/1]. Art.146/2 din lege prevede ca diploma de doctor este revocata sau anulata prin hotararea definitiva a unei instante judecatoresti, caz in care institutia emitenta introduce actiunea in anularea diplomei, in termen de un an de la data dispozitiei de retragere a titlului de doctor.

21. In jurisprudenta sa, Curtea a calificat titlul de doctor ca fiind un act cu caracter administrativ (...), iar diploma de doctor ca inscris certicator al titlului nu poate fi altceva decat tot un act cu caracter administrativ (...). Rezulta, astfel, ca desfiintarea diplomei de doctor antereferite se realizeaza prin revocare atunci cand aceasta nu a intrat in circuitul civil si nu a produs efecte, iar prin anulare atunci cand aceasta a intrat in circuitul civil si a produs efecte.

22. Prin Decizia nr.624 din 26 octombrie 2016, paragraful 49, Curtea a statuat ca prevederile art.1 alin.(6) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.1154 din 7 decembrie 2004, constituie consacrarea legislativa a principiului revocabilitatii actelor administrative, continand norme de procedura ce instituie calea prin intermediul careia pot fi supuse controlului de legalitate, la cererea autoritatii emitente, actele administrative care nu mai pot fi revocate, intrucat au intrat in circuitul civil si au produs efecte juridice. Potrivit acestui text legal, actele administrative care au intrat in circuitul civil si au produs efecte juridice nu mai pot fi revocate de autoritatile emitente, constatarea nulitatii sau anularea acestora putand fi dispusa numai de instanta judecatoreasca competenta prin introducerea unei actiuni in termen de un an de la data emiterii actului. Principiul revocabilitatii actelor administrative este, alaturi de principiul legalitatii, un principiu de baza al regimului juridic al actelor administrative, avand consacrare constitutionala implicita (art.21 si 52 din Constitutie) si suport legal [art.7 alin.(1) din Legea nr.554/2004]. **Jurisprudenta a statuat ca, in principiu, toate actele administrative pot fi revocate: cele normative oricand, iar cele individuale cu unele exceptii; printre actele administrative individuale exceptate se regasesc si actele administrative care au intrat in circuitul civil si au generat drepturi subiective garantate de lege. Or, titlul stiintific de doctor este un act administrativ**

individual care, odata intrat in circuitul civil, produce efecte juridice in materia drepturilor personale, patrimoniale si nepatrimoniale.

23. In acest context constitutional si legal, Curtea a statuat ca o reglementare care stabileste ca „actul administrativ constatator al titlului stiintific se anuleaza de la data emiterii actului de revocare si produce efecte doar pentru viitor” constituie o incalcare a irevocabilitatii actelor administrative individuale, cu consecinte grave asupra drepturilor subiective nascute ca urmare a intrarii in circuitul civil a respectivului act. Posibilitatea revocarii actului administrativ de catre autoritatea emitenta incalca principiul stabilitatii raporturilor juridice, introduce insecuritate in circuitul civil si lasa la dispozitia subiectiva a autoritatii emitente existenta unor drepturi ale persoanei care a dobandit titlul stiintific [Decizia nr.624 din 26 octombrie 2016, paragraful 50].

24. Intr-o atare situatie, daca exista suspiciuni cu privire la nerespectarea procedurilor sau a standardelor de calitate sau de etica profesionala, Curtea a retinut ca actul administrativ poate fi supus controlului unei entitati independente fata de entitatea care a emis titlul de doctor, cu competente specifice in acest domeniu, care poate lua masuri sanctionatoare cu privire la retragerea titlului in cauza. Insa daca optiunea legiutorului este pentru revocarea sau anularea actului administrativ, aceasta nu poate opera decat in conditiile stipulate de lege, respectiv masura nu poate fi dispusa decat de o instanta judecatoreasca, cu respectarea dispozitiilor Legii nr.554/2004 [Decizia nr.624 din 26 octombrie 2016, paragraful 51].

25. Curtea subliniaza ca, in contextul Deciziei nr.624 din 26 octombrie 2016, intrarea actului administrativ in circuitul civil si producerea de efecte juridice nu se realizeaza prin simpla emitere a ordinului de atribuire a titlului de doctor, ci daca acesta a generat la randul sau raporturi juridice distincte; de altfel, in acest sens, Curtea, prin Decizia nr.624 din 26 octombrie 2016, paragraful 55, a retinut ca detinerea titlului de doctor poate constitui o conditie pentru accederea intr-o functie, pentru dobandirea unei calitati profesionale, a unui statut profesional, iar, uneori, are implicatii inclusiv sub aspect patrimonial, acolo unde legiutorul a inteles sa gratifice persoana care posedea titlul de doctor cu sporuri salariale corespunzatoare acestei pregatiri stiintifice.

26. Textul criticat reglementeaza retragerea titlului de doctor, indiferent daca actul respectiv a intrat sau nu in circuitul juridic si a produs sau nu efecte juridice. Din moment ce organul emitent il desfiinteaza pentru motive anterioare emiterii sale [nerespectarea standardelor de calitate sau de etica profesionala], aceasta retragere are natura juridica a unei revocari. Insa principiul revocabilitatii actelor administrative nu este unul absolut, el cunoaste si exceptii, printre acestea numarandu-se si actele administrative individuale care au intrat in circuitul civil si au generat drepturi subiective garantate de lege, care nu pot fi revocate, ci doar anulate de o alta autoritate decat cea emitenta. In consecinta, intrucat titlul de doctor si diploma de doctor care au intrat in circuitul civil si au generat drepturi subiective garantate de lege se incadreaza in aceasta categorie, ele nu pot fi revocate.

27. Retragerea titlului de doctor – act administrativ – care a intrat in circuitul civil si a generat drepturi subiective garantate de lege nu poate lua forma revocarii dispuse de institutia emitenta, ci pe cea a anularii, sens in care Curtea, prin Decizia nr.624 din 26 octombrie 2016, paragraful 51, a impus exigenta ca aceasta sa se realizeze exclusiv de o instanta judecatoreasca. Nu este suficient ca doar anularea diplomei sa fie realizata de instanta judecatoreasca, pentru ca aceasta operatiune este una formala, o consecinta fireasca a desfiintarii titlului. Prin urmare, indiferent de denumirea lor, actele administrative, odata intrate in circuitul civil, se anuleaza de instanta judecatoreasca, si nu de institutia emitenta, tocmai pentru ca ele nu mai pot fi revocate.

28. Daca principiul revocabilitatii actelor administrative are o consacrare constitutională implicita in art.21 si 52 din Constitutie, exceptiile de la acestea sunt cuprinse, de asemenea, in mod implicit in aceleasi prevederi coroborate cu alte valori, exigente si principii cu consacrare constitutională. In acest sens,

Curtea retine art.1 alin.(5) din Constitutie, in componenta de securitate juridica, care contureaza continutul si limitele revocabilitatii actelor administrative. Astfel, odata ce un act administrativ a intrat in circuitul civil si produce efecte juridice, principiul securitatii juridice interzice revocarea lui chiar de catre emitent.

29. Curtea retine ca trebuie realizata o diferentiere intre, pe de o parte, anulara titlului de doctor de catre instanta judecatoreasca si, pe de alta parte, controlul judecatoresc cu privire la revocarea acestui titlu de catre organul administrativ emitent. Cele doua situatii evoca ipoteze distincte, conturate dupa criteriul intrarii in circuitul civil si a producerii de efecte juridice.

30. Rezulta ca, in cazul in care au intrat in circuitul civil si au produs efecte juridice, atat titlul de doctor, cat si inscrisul constatator pot fi desfiintate numai prin hotarare judecatoreasca, pentru ca, altfel, daca se lasa la indemana institutiei emitente a actului desfiintarea titlului, se imprima si se induce o insecuritate asupra raportului juridic deja stabilit.

31. Avand in vedere cele expuse, art.170 alin.(1) lit.b) din Legea educatiei nationale nr.1/2011 incalca art.21 si 52 coroborate cu art.1 alin.(5) din Constitutie cu referire la exigentele constitutionale privind limitele principiului revocabilitatii actului administrativ individual, fiind constitutional numai in masura in care se refera la retragerea titlului de doctor care nu a intrat in circuitul civil si nu a produs efecte juridice.

32. Prin urmare, este exclusa competenta autoritatii publice emitente de a retrage titlul de doctor care a intrat in circuitul civil si a produs efecte juridice, aceasta competenta revenind instantei judecatoresti, sesizate in conditiile legii generale in materie, respectiv Legea nr.554/2004. In acest caz, retragerea imbraca forma anularii actului, caz in care instanta va verifica numai legalitatea parcurgerii procedurii de conferire/ atribuire a titlului de doctor si de emitere a diplomei de doctor, fara a avea competenta de a evalua ea insasi calitatea lucrarii, nivelul stiintific al acesteia sau caracterul stiintific al activitatii detinatorului titlului de doctor.

33. Autoarea exceptiei ridica si problema lipsei de rigoare a sintagmei „in cazul nerespectarii standardelor de calitate sau de etica profesionala”, intrucat prin generalitatea sa nu identifica aceste cazuri, in sine si temporal, ceea ce ar fi contrar dispozitiilor constitutionale ale art.1 alin.(5) in componenta sa de calitate a legii si ale art.15 alin.(2) privind neretroactivitatea.

34. Ca premisa, Curtea retine ca, odata ce s-a stabilit ca numai instanta judecatoreasca poate anula titlul/ diploma de doctor care a intrat in circuitul civil si a produs efecte juridice, rezulta ca textul criticat se aplica numai in privinta titlurilor/ diplomelor care nu au intrat in circuitul civil si nu au produs efecte juridice si care pot fi revocate pentru motivele antereferite de institutia emitenta a actului.

35. Cu privire la intelesul acestei sintagme, Curtea constata ca este variabila in timp, pentru ca standardele de calitate sau de etica profesionala variaza in functie de reglementarea normativa in vigoare la data conferirii/ atribuirii titlului de doctor. Pentru a determina continutul acestei sintagme potrivit reglementarii legale in vigoare, Curtea retine ca, potrivit art.168 alin.(4) si (5) din Legea nr.1/2011, pe baza sustinerii publice a tezei de doctorat si a rapoartelor referentilor oficiali, comisia de doctorat evalueaza si delibereaza asupra calificativului pe care urmeaza sa il atribuie tezei de doctorat. Daca studentul-doctorand a indeplinit toate cerintele prevazute in programul de cercetare stiintifica si aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului „Excelent”, „Foarte bine”, „Bine” sau „Satisfacator”, comisia de doctorat propune acordarea titlului de doctor, propunere care se inaintea CNATDCU spre validare. CNATDCU, in urma evaluarii dosarului, propune ministrului educatiei, cercetarii, tineretului si sportului acordarea sau neacordarea titlului de doctor.

36. In mod evident, cele stabilite de comisia de doctorat si validate de CNATDCU, cu consecinta conferirii/ atribuirii titlului de doctor, nu pot fi reexamine de o alta comisie sub aspectul valorii stiintifice a lucrarii, neexistand niciun temei constitutional sau legal in acest sens. Odata ce comisia de doctorat s-a pronuntat, nicio alta comisie nu se poate transforma in cenzorul acesteia, astfel ca nu poate sa realizeze o reanalizare si o reapreciere a evaluarii acesteia, sa infirme constatarile acesteia si sa dea un verdict propriu. Cele stabilite de comisia de doctorat si validate de CNATDCU sunt aspecte necenzurabile ale actului administrativ emis, intrucat vizeaza aprecierea valorica a continutului tezei de doctorat si angajeaza raspunderea autoritatii emitente a actului. O reapreciere axiologica a tezei de doctorat si infirmarea titlului de doctor pe considerente straine principiului legalitatii creeaza un veritabil risc la adresa securitatii juridice.

37. Se mai retine ca, dupa cum nici instanta judecatoreasca nu are competenta de a statua cu privire la fondul stiintific al tezei de doctorat elaborate, nici autoritatea emitenta nu are competenta de a reaprecia fondul stiintific al acesteia. Astfel, anulara sau revocarea, dupa caz, a titlului de doctor/ diplomei de doctor nu poate fi realizata pentru aceste aspecte, ci doar pentru aspecte ce tin de legalitatea desfasurarii procedurii de conferire/ atribuire, cu respectarea termenelor prevazute de lege pentru anulara/ revocarea acestora, precum si a conditiilor de legalitate in vigoare la momentul acordarii lor. Altfel s-ar ajunge la arbitrar si la o insecuritate juridica permanenta in privinta detinerii titlului de doctor.

38. Toate aceste aspecte, insa, tin de interpretarea si aplicarea legii, revenind autoritatii emitente sa faca aprecierea in concreto a motivelor invocate pentru revocarea titlului de doctor, cu respectarea principiului aplicarii in timp a legii [potrivit art.15 alin.(2) din Constitutie], apreciere care este supusa controlului judecatoresc.

39. In ceea ce priveste fixarea unui termen in care autoritatea emitenta sa aiba posibilitatea sa revoce actul administrativ, Curtea constata ca, in conditiile prezentei decizii, rezulta ca revocarea titlului de doctor se poate face de autoritatea emitenta numai pe perioada in care acesta nu a intrat in circuitul civil si nu a produs efecte juridice. Prin urmare, odata cu solutia de constatare a neconstitutionalitatii sub rezerva de interpretare, in mod implicit, revocarea se poate face numai intr-un anumit termen, variabil, de la caz la caz, dar care se incadreaza in exigentele Legii nr.554/2004, astfel ca aspectele criticate reprezinta chestiuni de interpretare si aplicare a legii, pe care Curtea Constitutionala nu are competenta de a le solutiona”.

[* Cititi aici intreaga Decizie CCR 364/2022](#)